

blot nævne to: nedrustning og økonomisk samarbejde, specielt med henblik på udviklingslandenes interesser.

Inden for nedrustningen vil det være realistisk at erkende, at nøglen til fremskridt ligger i hænderne på stormagterne. Men vi — de mindre lande — for hvem kollektiv sikkerhed er af fundamental betydning, må uopholdeligt understrege problemets presserende karakter. Hvis almindelig og fuldstændig nedrustning er et fjernt mål i dag, må vi presse på med de mere begrænsede sideløbende foranstaltninger. Vi mener, at 18-magtsudvalgets sidste møderække i Genève var nyttig i denne henseende, og vi betragter det som både nødvendigt og muligt at opnå begrænsede resultater på nogle af de områder, hvorom drøftelserne i Genève samlede sig. Vi har nu foran os både et amerikansk og et sovjetisk forslag til en traktat om ikke-spredning af atomvåben. På denne samling bør vi indtrængende opfordre 18-magtsudvalget til at nå til enighed, idet det tager begge disse interessante forslag i betragtning. I mellemtiden skulle det være muligt som en foreløbig foranstaltning at nå til enighed om mere begrænsede skridt, såsom om det moratorium for ikke-spredning, som er foreslået af den italienske delegation i Genève. Efter vor opfattelse har det italienske forslag mange fordele, og vi støtter det, ikke mindst fordi et hvilket som helst skridt, ligegyldigt hvor lille, vil føre henimod skabelsen af en politisk atmosfære, som kan muliggøre videre skridt. Imidlertid kan det italienske forslag måske siges at være noget uafbalanceret, for så vidt som det foreslår, at ikke-atommagterne skal påtage sig vigtige forpligtelser uden at forlange tilsvarende forpligtelser fra atommagternes side. Vi føler, at muligheden for et mere afbalanceret arrangement burde undersøges. Vi forestiller os, at dette kunne opnås ved at kombinere det italienske forslag med visse tanker indeholdt i Den forenede arabiske Republiks forslag om et moratorium for de underjordiske forsøgsprængninger. På denne måde ville atommagter og ikke-atommagter blive behandlet ens inden for det samme tidsrum. Vi erkender til fulde risikoen ved en sådan foranstaltning, som ikke giver fuld mulighed for kontrol, men vi føler os overbeviste om, at den ikke

kan sammenlignes med den risiko, som truer os alle, hvis der overhovedet ikke opnås noget fremskridt på dette område.

FNs nedrustningskommission har vedtaget en resolution, som anbefaler, at der sammenkaldes en verdensnedrustningskonference. Danmark har stemt for denne resolution. Jeg ønsker imidlertid at understrege tre forhold, som jeg betragter som væsentlige for den heldige udgang af en sådan konference: For det første må den være velforberedt. For det andet må retningslinjerne, som skal følges i nedrustningsarbejdet, opstilles af et organ af begrænset størrelse, som efter min mening ikke bør overstige det nuværende Genève-udvalgs. Og for det tredje må arbejdet tilrettelægges efter det princip, som den ærede udenrigsminister fra Sovjetunionen tilsluttede sig i sit indlæg i denne forsamling den 24. september, nemlig at nedrustningsforanstaltninger skal iværksættes på en sådan måde, at de ikke byder på nogen militære fordele for nogen af parterne.

5. Hr. præsident, jeg vil gerne sige et par ord om UNCTAD, vort sidste skud på stammen, som min regering omfatter med stor interesse.

Oprettelsen af UNCTAD var måske det eneste væsentlige resultat af den ellers ikke særlig konstruktive 19. samling. Vi kan retfærdigvis ikke forvente store konkrete resultater efter blot et år. Hovedsagen er, at det nye organ nu lever og fungerer. UNCTADs styrelsesråd har opstillet sit arbejdsprogram. Det er kun naturligt, at råvarer har været i forgrunden.

Der må gøres fremskridt med hensyn til industrilandenest bestræbelser for at fjerne restriktioner på importen fra udviklingslandene. I det forløbne år er der konstateret fremskridt henimod toldreduktioner på tropiske produkter i adskillige lande. Blandt andre har min regering fremsat forslag om sådanne reduktioner. Spørgsmålet om præferencer er stadig uløst, vi beklager, at de seneste overvejelser på dette område hidtil har været resultatløse. Min regering er af den opfattelse, at en generel præferenceordning også på færdigvarer for alle udviklingslande bør overvejes hurtigst muligt og suppleres med foranstaltninger til fremme af produktion og eksport.